

Postvæsenet som Institution o. s. v. Jeg har kun hævdet, at Traditionen her i Tinget har været den, at Post- og Telegrafvæsenet ikke skulde bringe Staten Indtægter, men derimod forrente sig. Nu erkender jeg selvfølgelig, at hvis disse Aktiver paa et givet Tidspunkt ogsaa kunne bringe Indtægter, uden at det øver Tryk paa Befolkningen, kan det være rigtigt under saa vanskelige Forhold som de nuværende. Men jeg har kun villet hævde, at saa længe dette ikke er absolut nødvendigt, mener jeg, man skal holde sig til den Tradition, som har været gældende overfor Post- og Telegrafvæsenet. Jeg forstod ogsaa den højtærede Minister saaledes, at han ikke i og for sig var uenig med mig paa dette Punkt. Naar jeg har erklæret, at jeg ikke kunde finde den samlede Værdi, som er anbragt i Postvæsenet, er det rigtigt, for den er ikke i dette Øjeblik til at finde, endog et saa forfarent Medlem som det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) fandt den heller ikke. Det ærede Medlem har angivet den, som den er opgivet paa Statsregnskabet, nærmest en passant, til 6 Mill. Kr. Jeg vilde snarere tro, den kan beregnes til en halv Snes Millioner Kroner. I Statsregnskabet er Telegrafvæsenet opgivet til ca. 10 Mill. Kr., som ere bundne i det — og det kan man opgive nøjagtigt. Telegrafvæsenet har ikke som Postvæsenet selv fremskaffet sine Værdier gennem sin Udvikling; men at Postvæsenet har gjort dette, forandrer ikke Betragtningen i dette Øjeblik. Hvis jeg derfor gaar ud fra, at disse to Væsener eller rettere sagt tre, Post-, Telegraf- og Telefonvæsenet, tilsammen have bundet en Kapital paa ca. 20 Mill. Kr., er Forholdet jo det, at de ogsaa forrente disse 20 Mill. Kr., men ikke give noget Overskud der ud over. Ja, man kan vel sige, at der med et rundt Tal kommer ca. 1 Mill. Kr. ud af disse Væsener tilsammen, altsaa 5 pCt. Rente. Det er en smuk Rente. Fik vi saa smuk Rente af alt, hvad vi have anbragt, fik vi ikke saa lidt i Renteindtægt. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at jeg ikke har betragtet Jernbanevæsenet — og det har heller ikke her i Tinget været betragtet — ud fra det samme Synspunkt som Post- og Telegrafvæsenet. Man har ganske i sin Almindelighed, navnlig fra Venstres Side, hævdet — det er ikke saa længe siden, at en afdød Finansminister i en utrolig skarp Grad hævdede det i denne Sal —, at dette var et Statsaktiv, der skulde bringe Indtægt. Han forlangte endogsaa 4 pCt. Jeg vilde være nogenlunde tilfreds, om det aldrig kom ned under 3 pCt. Jeg tror heller ikke,

man kan vente at komme saa meget derover. I øvrigt skal jeg ikke paa dette sene Tidspunkt fordybe mig i denne Materie, men sluttelig blot sige, at der i den Tale, som det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) holdt, fremkom mange gode Ting, som jeg i høj Grad sympatiserer med, angaaende Statsregnskabets Udarbejdelse og Budgettet i det hele taget.

Det er jo ikke saa ofte, at jeg har Lejlighed til at takke, nu vil jeg benytte den til at takke den højtærede Indenrigsminister for hans imødekommende Svar paa Spørgsmaalet om Søfolks Valgret, og jeg venter med stor Interesse et Forslag herom.

Jeg er derimod ikke saa tilfreds med det Svar, som fremkom fra den højtærede Trafikminister angaaende dansk Arbejde, angaaende Bestræbelsen for at lade Statens Arbejder blive her i Danmark. For ikke at forlænge Debatten skal jeg ikke indlade mig herpaa, men i det væsentlige henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Jeg sympatiserer paa dette Punkt ubetinget med og har i de sidste Aar stærkt støttet ham paa dette Punkt. Jeg tvivler ikke om, at Ministeren vil gøre, hvad han kan, til, at Statens øverste ledende Embedsmænd blive klare over, at de skulle have et aabent Øre for, at der ikke gaar Arbejde til Udlandet, som paa nogen Maade kan udføres forsvareligt hos os.

Sluttelig skal jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Fakse (Stauning). Jeg skal erkende, at jeg afbrød ham før, og det var saare slet gjort af mig, jeg erkender endvidere, at han aldrig har afbrudt mig; Ret skal være Ret. Nu har jeg altsaa bekendt den Synd, en Synd, jeg ret ofte har gjort mig skyldig i (Afbrydelse). Ja, jeg agter at forbedre mig. Men saa vil jeg gerne retlede det ærede Medlem paa et Punkt. En af de Dyrleger, han omtalte, er den gamle Dyrlege Veltz i Holstebro. Denne Mand er ansat for 50 Aar siden som Distriktsdyrlæge i Ringkøbing Amt, med Forpligtelse til at tage Bopæl i Holstebro. Han besøger endnu den Dag i Dag Tilsynet med Sundhestilstanden paa Heste- og Kvægmarkeder og Dyrskuer samt med Udførelsen af de veterinære Sundhedsforanstaltninger, som han selv i væsentlig Grad har givet Anledning til. Han gør endvidere Tjeneste som Eksportdyrlæge og forestaar Kødkontrollen i Byen. Det er jo slet ikke Smaating af saadan en gammel Mand. Og jeg har aldrig opdaget, at man lønnede Statens Tjenere efter 50 Aars